

به نام خدا

مسعود فاطمی

بهرام سلامت روندی

گزارش پروژه پایانی درس داده کاوی

Fuzzy Association Rule Mining

1. مقدمه

تحلیل همبستگی در واقع به معنی مطالعه و شناخته ویژگی ها، صفت ها و مشخصه هایی می باشد که با یکدیگر رخ می دهند. روش ها و متدهایی که برای تحلیل همبستگی وجود دارند به عنوان روش های تحلیل سبد بازار نیز شناخته می شوند. این روش ها و متدها به دنبال آشکار کردن و پرده برداشتن از همبستگی و ارتباط بین ویژگی های مختلف می باشند که در نهایت بتوانند با توجه به این همبستگی ها قوانینی را تولید کنند که رابطه ی بین مقدار دو متغیر و یا بیشتر را بیان کنند. قوانین همبستگی که در انتها استخراج می شوند و روابط موجود بین ویژگی های مختلف را برای ما توضیح می دهند به فرم تالی \rightarrow مقدم می باشند که همچنین همراه هر قانون دو مقدار confidence و support نیز به دست می آیند که در ادامه توضیح داده می شوند.

قوانین همبستگی یک کلاس بسیار مهم از قواعد در داده ها می باشند که توسط جامعه و افراد خبره در زمینه -ی داده کاوی به شدت و به صورت گسترده مورد مطالعه قرار گرفته اند. هدف کلی در این زمینه پیدا کردن وقایع و آیتم های می باشد که به صورت مکرر و به صورت هم زمان در یک مجموعه انتقالات یا حالت ها رخ می دهند. پیدا کردن مواردی که به صورت همزمان اتفاق می افتند و با یکدیگر همکاری دارند همبستگی (association) نام دارد. الگوهای مکرر الگوهایی هستند که در یک مجموعه داده به فراوانی ظاهر می شوند. به عنوان مثال، مجموعه -ای از آیتم ها، مانند شیر و نان که به فراوانی با همدیگر در یک مجموعه داده ی تراکنشی ظاهر می شوند، یا یک توالی مانند در ابتدا خریدن یک کامپیوتر و سپس یک دوربین دیجیتالی و بعد از آن یک کارت حافظه، اگر مکرر در تارخچه پایگاه داده فروشگاه رخ داده باشند، یک الگوی ترتیبی (مکرر) می باشند.

اما روابط هم بستگی که تا اینجا به آن اشاره کردیم به صورت روابط باینری مطرح می شوند که در آن ها یک ویژگی یا یک مشخصه یا حضور دارد یا خیر. برای غلبه بر این مشکل روش تحلیل قوانین همبستگی به صورت فازی یا Fuzzy Association rule mining به وجود آمده است که در آن به آیتم ها و ویژگی ها اجازه داده می -شود متعلق به بازه هایی باشند که این بازه ها می توانند با یکدیگر نیز هم پوشانی داشته باشند که موضوع بحث ما در این پروژه می باشند. در این روش آیتم ها می توانند در بیش از یک مجموعه عضویت داشته باشند و مشکل حالات باینری را بر طرف کنند. در Fuzzy Association rule میزان درجه ی تعلق یک آیتم به وسیله ی توابع عضویت و همچنین معیارهای اندازه گیری کیفیت قوانین تولید شده به کمک تئوری مجموعه های فازی تعریف می شوند. با استفاده از این روش می توان قوانینی تولید کرد که در حالت غیر فازی ممکن است اصلاً این قوانین وجود نداشته باشند. کشف قوانین همبستگی به منزله ی یک مرحله ی بسیار مهم در فرآیند داده کاوی به شمار می روند.

2. تولید قوانین همبستگی فازی

در قسمت قبل مفهوم قوانین همبستگی و قوانین همبستگی فازی به صورت مختصر توضیح داده شد. در این بخش قوانین همبستگی فازی را در یک دیتاست استاندارد که از سایت UCI گرفته شده با روشی که در ادامه

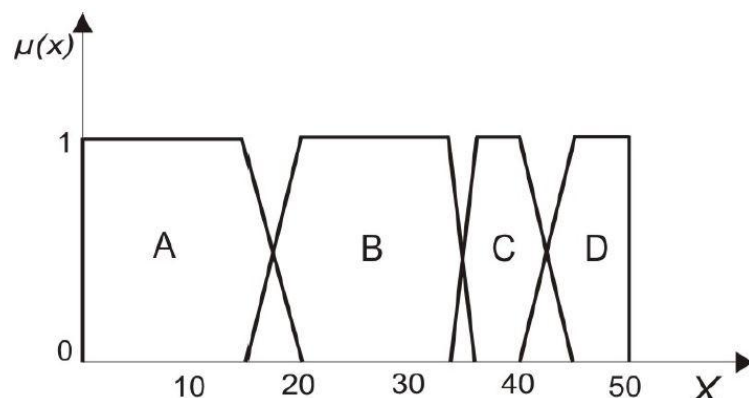
شرح داده می شود به دست می آوریم و بعد از آن پیاده سازی روش مورد نظر که در واقع به روش Fuzzy Association Rule Mining است را مشاهده می کنیم.

مراحل انجام کار در یک نگاه کلی به این صورت می باشند در ابتدا از روی داده های کمی و عددی مجموعه های فازی را به دست می آوریم سپس یک دیتاست جهت انجام داده کاوی تولید کرده و بعد از آن عملیات فازی مورد نیاز و محاسبات فازی لازم را انجام می دهیم، در ادامه به کمک یک الگوریتم مجموعه آیتم های مکرر را تولید و به دست می آوریم و در انتها قوانین همبستگی که واقع قوانین همبستگی فازی می باشند را به دست می آوریم. پیاده سازی مورد نظر در محیط R صورت گرفته که یک محیط رایگان و بسیار مناسب برای محاسبات آماری و عملیات داده کاوی می باشد. پیاده سازی صورت گرفته قابل اجرا بر روی هر پلت فرمی که زبان R بر روی آن نصب شده باشد می باشد.

1.2. ساخت مجموعه های فازی

در بیشتر روش های بدست آوردن قوانین همبستگی فازی که تا کنون به وجود آمده است از یک فرد خبره در زمینه ی مورد نظر برای تعریف و مشخص کردن مجموعه های فازی استفاده شده است که در آنها فرد خبره متناسب با هر ویژگی کمی و عددی مجموعه فازی آن را تعریف کرده است. در تعدادی از روش های موجود نیز تلاش شده تا با استفاده از برخی روش ها مانند خوشه بندی مجموعه های فازی متناسب با هر ویژگی به صورت اتوماتیک کشف و ساخته شوند. در پیاده سازی صورت گرفته ما به دنبال این هستیم که هر دو روش را برای کاربر ممکن سازیم تا کاربر تصمیم بگیرد که آیا به صورت دستی خواهان ساخت مجموعه های فازی می باشد و یا می خواهد ساخت این مجموعه ها را به برنامه واگذار کند. در حالتی که خود کاربر تصمیم به تعریف مجموعه های فازی بگیرد او باید برای هر مجموعه مرزهایی مناسب تعریف کند. علاوه بر تعیین دقیق محل مرزها کاربر باید تعداد مجموعه های فازی برای هر ویژگی را به دقت مشخص کند، چرا که این مجموعه فازی ها و مرزهای آنها باید به گونه ای انتخاب شود که تمام مقادیر یک ویژگی را پوشش دهند. در زیر یک نمونه از تعریف ۴ مجموعه فازی برای یک ویژگی را مشاهده می کنیم:

$$A = [0, 20], \quad B = [15, 36], \quad C = [34, 45], \quad D = [40, 50]$$

اگر کاربر تصمیم به تعریف مجموعه فازی‌ها نداشته باشد سیستم با روش پیشنهادی که در ادامه توضیح داده می‌شود آنها را به دست می‌آورد، اما این روش تضمینی برای صحیح عمل کردن به ما نمی‌دهد. روش پیشنهادی تنها برای به دست آوردن ۳ مجموع فازی به صورت زیر می‌باشد:

مجموعه Low: مرز پایین برابر با مینیم مقدار ویژگی می‌باشد و مرز بالا به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$hb = mean - \frac{sd}{2} + mean * overlap$$

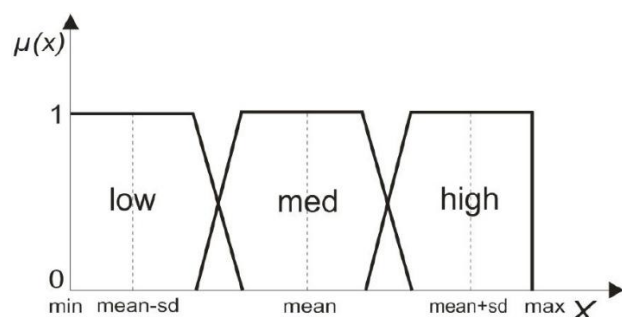
مجموعه Medium: مرز پایین و بالا صورت زیر محاسبه می‌شوند:

$$lb = mean - \frac{sd}{2} - mean * overlap$$

$$hb = mean + \frac{sd}{2} + mean * overlap$$

مجموعه High: مرز بالا برابر ماکزیمم مقدار ویژگی می‌باشد و مرز پایین آن به صورت زیر محاسبه می‌شود:

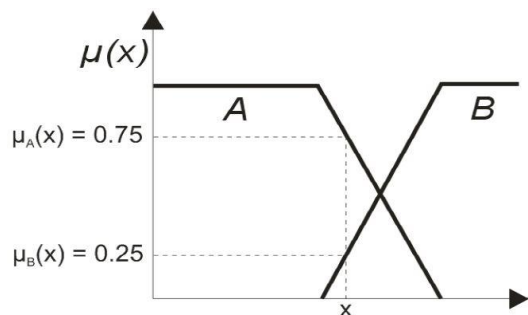
$$lb = \left(mean + \frac{sd}{2} \right) - mean * overlap$$

مقدار همپوشانی (overlap) برابر هر مقداری بین ۰ تا ۱ می‌تواند باشد. روش ذکر شده بسیار ساده می‌باشد و از دقت پائینی برخوردار می‌باشد و تنها جهت مشاهده‌ی نتایج ارائه شده است و برای پروژه‌های واقعی نیاز به استفاده از الگوریتم‌های بسیار مناسب‌تری می‌باشد.

2.2. ساخت یک دیتاست جدید برای داده کاوی

پس از تعریف مجموعه‌های فازی متناظر با هر ویژگی نوبت به ساخت یک دیتاست جدید برای اجرای فرآیند Association Rule Mining از روی داده‌های اصلی می‌باشد. این مرحله به سادگی قابل اجرا و محاسبه می‌باشد، به این صورت که مقادیر هر ویژگی را به مجموعه‌های فازی متناظر با آن فیت کرده و درجه عضویت هر داده را به مجموعه‌ها محاسبه می‌کنیم، در زیر یک مثال از این مرحله را مشاهده می‌کنیم:

$$T=\{5,27,12,17,22,16,9,14\}$$

$$A=[0,15] \quad B=[11,23] \quad C=[20,30]$$

A	B	C
1	0	0
0	0	1
0.75	0.25	0
0	1	0
0	0.33	0.67
0	1	0
1	0	0
0.25	0.75	0

3.2. محاسبه ی عملگرهای فازی

در این مرحله در ابتدا باید تصمیم گرفت که از کدام t-norm برای محاسبه معیارهای فازی Confidence و Support می‌خواهیم استفاده کنیم. در روش پیشنهادی از Lukasiewicz t-norm برای این مقادیر استفاده می‌شود که فرمول آن را در زیر ارائه می‌کنیم:

$$supp(A \rightarrow B) = \sum_{(x,y) \in D} \min(A(x), B(x))$$

$$conf(A \rightarrow B) = \frac{\sum_{(x,y) \in D} \min(A(x), B(x))}{\sum_{(x,y) \in D} A(x)}$$

4.2. تولید مجموعه آیت‌های مکرر

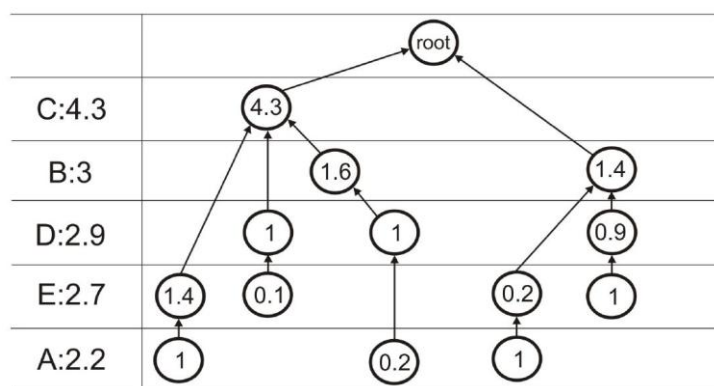
برای تولید مجموعه آیت‌های مکرر از پایگاه داده، الگوریتم FP-Growth انتخاب شده است. تنها مشکلی که در اینجا ظاهر می‌شود تغییر الگوریتم به نحوی می‌باشد که توانایی عمل کردن بر روی پایگاه داده ی فازی را داشته باشد. خوش بختانه این تغییر برای الگوریتم مورد نظر به سادگی قابل اجرا می‌باشد چرا که داده‌های فازی

به آسانی توانایی تشکیل یک FP-Tree را دارند و کاوش روی درخت ساخته شده تفاوت چندانی با الگوریتم اصلی ندارد. ساخت یک FP-Tree از روی یک پایگاه داده ی فازی کار سر راستی به حساب می آید. تنها تفاوت این قسمت با الگوریتم اصلی این می باشد که علاوه بر به حساب آوردن آیتم هایی که به صورت هم زمان رخ می دهند باید مقادیر درجه های عضویت نیز مد نظر قرار بگیرند. این مقادیر درجه ی عضویت در نتیجه به آسانی به مقدار کلی نودهای درخت اضافه می شوند.

برای مثل پایگاه داده ی فازی زیر را در نظر بگیرید که از آن برای ساخت یک FP-Tree استفاده می شود:

A	B	C	D	E
1	0	0.3	0	1
0	0.6	1	0	0
0.2	1	1	1	0
0	0.4	0	0.9	1
0	0	1	0	0.4
0	0	1	1	0.1
1	1	0	0	0.2

ساخت یک FP-Tree از این پایگاه داده منجر به درخت زیر می شود که شامل مجموع مقادیر فازی در ندهایش می باشد. در شکل زیر درخت ساخته شده را مشاهده می کنید. حال از این درخت برای اجرای الگوریتم FP-Growth استفاده می شود که در زیر به صورت مختصر آن را توضیح می دهیم.

FP-growth که در اینجا استفاده می شود بسیار مشابه مدل حالت باینری آن می باشد. تفاوت آنها در این است که در اینجا برای محاسبه معیار Support، ساخت الگوهای شرطی پایه و FP-Tree شرطی جدید از مقادیر فازی استفاده می کند. مقدار مینیمم Support می تواند با مقایسه مینیمم یک مسیر در درخت با مینیمم Support

که توسط کاربر تعریف شده است چک شود. در شکل زیر الگوهای شرطی پای برای آیتم‌های درخت بالا نشان داده شده اند.

item	conditional pattern base
<i>A</i>	$\{\langle C, E:1 \rangle, \langle C, B, D:0.2 \rangle, \langle B, E:0.2 \rangle\}$
<i>E</i>	$\{\langle C:1.4 \rangle, \langle C, D:0.1 \rangle, \langle B:0.2 \rangle, \langle B, D:0.9 \rangle\}$
<i>D</i>	$\{\langle C:1 \rangle, \langle C, B:1 \rangle, \langle B:0.9 \rangle\}$
<i>B</i>	$\{\langle C:1.6 \rangle\}$
<i>C</i>	\emptyset

توجه به این نکته مهم است که بر خلاف روش کلاسیک مقادیر کمتر از نودهای برگ می توانند در یک مسیر در درخت ظاهر شوند و این دلیل این است که ما نمی توانیم از مقادیر برگ‌ها برای ساخت الگوهای شرطی استفاده کنیم و به جای آن باید از مقدار مینیمم یک مسیر استفاده کنیم.

5.2. تولید قوانین همبستگی

تولید قوانین همبستگی در این مرحله همان روش معمول تولید این قوانین است که به صورت کامل در کلاس شرح داده شده است. قسمت مقدم هر قانون می تواند به تعداد دلخواه آیتم داشته باشد اما در قسمت تالی تنها یک آیتم باید وجود داشته باشد. برای هر مجموعه آیتم تک تک آیتم‌های آن باید در قسمت تالی قرار گیرند و میزان Confidence قانون مورد نظر با مینیمم Confidence که از پیش تعیین شده مقایسه شود و در صورت بیشتر بودن Confidence قانون مورد نظر آن را در سیستم ذخیره می کنیم.

3. پیاده سازی

در این بخش عملکرد پیاده سازی صورت گرفته به صورت مرحله به مرحله همراه با جزئیات شرح داده می - شود. پایگاه داده ای که در این بخش از آن استفاده می کنیم یکی از پایگاه داده‌های سایت UCI تحت عنوانه Adultuci می باشد که شامل سه فایل عددی می باشد. قبل از اجرای پیاده سازی صورت گرفته بر روی این پایگاه داده نیاز به مقداری پیش پردازش می باشد چرا که بسیار مهم است که پایگاه داده‌ای که از آن برای بد- دست آوردن قوانین همبستگی فازی استفاده می کنیم فقط شامل ویژگی‌های عددی باشد.

اولین تابعی که در اینجا از آن استفاده می کنیم و آن را معرفی می کنیم تابع getFuzzySets می باشد که شامل چند زیر تابع تحت عناوین getCenters, getLow, getMedium و getHigh می باشد، که همانطور که در

بخش قبل ذکر شد برای هر ویژگی سه مجموعه فازی به همراه بازه ی مورد نظر برای هر مجموعه را حساب می کند و نتایج حاصل را نشان می دهد. اما برای اینکه برای تمام ویژگی ها این مجموعه فازی ها را حساب کنیم از getAllSets استفاده می کنیم.

computeIndividualMem: این تابع مقدار درجه ی عضویت برای یک داده از دیتاست اصلی به مجموعه فازی های به دست آماده در مرحله قبل را برای ما محاسبه می کند. این تابع مقدار داده ی مورد نظر و مجموعه فازی ها را به عنوان ورودی دریافت می کند. تا اینجا ما درجه عضویت برای یک داده را محاسبه کردیم، سپس با استفاده از createMembership تمام این مقادیر درجه های عضویت محاسبه شده در مرحله ی قبل را در کنار یکدیگر می گذاریم.

تابع بعدی تابع generateMineableMatrix می باشد که تمام توابع قبل را با یکدیگر ترکیب می کند و ماتریس نهایی که داده کاوی را برای ما ممکن می سازد را تولید می کند. مرحله ی مهم بعدی ذخیره ی دیتاست جدید و مجموعه های اصلی می باشد که با استفاده از تابع getMatrixIndex انجام می شود.

در این مرحله برای محاسبه ی support ما به یک مجموعه از آیتم ها احتیاج داریم. تابع generateSupport مقادیر مینیمم مجموعه آیتم های مشخص شده در هر ردیف از پایگاه داده ی فازی را برای ما حساب می کند و همانطور که پیش از این توضیح داده شد این مقدار محاسبه شده برابر support این مجموعه آیتم می باشد.

حال برای محاسبه ی confidence دیگر تنها وجود یک مجموعه داده کافی نیست و ما به یک قانون نیز نیاز داریم که شامل مقدم و تالی باشد. برای تولید یک از تابع makeRule استفاده می شود. قانونی که در این مرحله تولید می شود به عنوان ورودی برای تابع generateConfidence فرستاده می شود تا میزان confidence آن محاسبه شود. مقدار confidence با توجه به فرمولی که در بخش قبل ذکر شد برای هر قانون محاسبه می شود.

مراحل به دست آوردن مجموعه آیتم های مکرر و توابع وابسته به آن به دلیل حجم زیاد و محدودیت نوشتاری در اینجا توضیح داده نمی شوند و توضیح آن ها را به صورت کامل و جامعه و شفاف به ارایه ی شفاهی واگذار می کنیم. برای به دست آوردن تمام قانون های اولیه و کاندید از مجموعه آیتم های مکرر از تابع generateRules استفاده می کنیم. این تابع برای هر مجموعه آیتم مکرر تمام قوانین ممکن با یک آیتم تنها در قسمت تالی را تولید کرده و یک لیست برای ما برمی گرداند. لیست به دست آماده در این مرحله را به عنوان ورودی برای تابع evaluateRules در نظر می گیریم و این تابع تمام قوانینی که مقدار confidence آنها از مینیمم مقدار مشخص شده توسط کاربر بیشتر است را برای ما برمی گرداند.

و در نهایت نوبت به این می‌رسد که مشخص شود کدام ستون‌ها در پایگاه داده ی اصلی متعلق به قوانین کشف شده می‌باشند. این کار به وسیله ی تابع `traceBack` انجام می شود. این مرحله قوانینی تولید می‌کند که توسط کاربر به راحتی قابل فهم می باشند و درواقع قوانین نهایی و خروجی سیستم می باشند.